

- Kitüntetésük: „Kiváló raj”
- Valóság vagy illúzió?
- Univerzitás '70
- Főiskolai oldal
- Mennyit keres a riporter?

SZEGEDI

Egyetem

IX. évf. 3. szám A SZEGEDI FELSOOKTATÁSI INTÉZMÉNYEK LAPJA 1971. március 8.

Emberként dolgozni...

A felmérés: kevés — változtatni kell

Egy műszak? Kettő? Három? Az élet hányféle területén álljon helyt és tud teljes értékű emberként dolgozni egy nő? Milyen a politikai és gazdasági helyzete társadalmunkban? Melyek a dolgozó nők legfontosabb problémái, és hogyan segíthetünk ezeken? — A kérdések tisztázására a dolgozó nők élet- és munkakörülményeinek megújítására párt- és kormányhatározatok születtek. Országszerte felmérések folynak; „dívatos” lett a nők helyzetével foglalkozni: hosszú ideig aktuális téma.

Orvostudományi egyetemünkön különösen az, hiszen a dolgozóknak közel 80 százaléka nő. Összetételük igen változatos, a legkülönbözőbb képesítések, beosztások, foglalkozások vannak közöttük. Munkahelyi, családi és egyéb gondjaik igen sokrétűek. Az egyetem MSZMP bizottságának megbízottjai a közelmúltban széleskörű tájékozódás után összegezték a problémákat és javaslatokat is tettek ezek megoldására. Jelentésükből bizony egyáltalán nem rózsaszínű kép tárul elénk.

Milyen is valójában a SZOTE-n a dolgozó nők helyzete? Erre a kérdésre kerestem választ — „természetben”, a különböző munkahelyeken; különböző beosztásban dolgozókat felkeresve. Nem mindenütt fogadtak egyformán szívesen, bizalommal.

Az egyik klinika idősebb takarító-nője például azt mondta:

— Nekem szükségem van az állásomra. 56 évesen hova mennék innen. Ha magának név szerint panaszkodom, biztosan baj lesz belőle, de ha nem írja ki a nevemet abba az újságba, akkor megírhatja, hogy szerintem nálunk rosszabb helyzetbe senki se dolgozik. Kevesen vagyunk meg öregek. Ha fiatal jön, az gyorsan tovább áll innen. Nagyon kicsi a pénz és sok a munka. Ünnepek, hétköznap egyforma. Még ha lenne rendes szerszám, meg gép, amivel dolgozhatok! Arról már nem is álmodozom, hogy megérjem, hogy munkacipőt is adjanak. Szóval, kedveském, mi takarítók többnyire csak panaszkodni tudunk, megállásunk, pihenésünk nincs, se itt, se otthon...

Nem sokáig volt időm töprengeni a néni panaszaiban, a klinikáról Dobor Istvánné pártcsoportvezető kalauzolásával a konyhákban dolgozókhöz mentem.

Alsókáderek?

Az előkészítő konyhában fülledt, párázó levegő fogadott, a kőpadlón állt a víz — mindenütt nyirkosság. Az asszonyok éppen burgonyát tisztítottak. 40—50 kilós vasládákat emelgettek.

— Van olyan nap, amikor 80 kg krumpelit is meg kell pucolni — állították valamennyien.

Csodálkozó arcokat látva megnyugtattak, hogy már megszokták. Sőt, azt is, hogy állandóan túlóráznak.

— Igaz, fárasztó. A vízben pancsolással a kezünk is tönkre megy, a cipkedés se használ egy nőnek. De nem ez a fő baj — mondta Fülöp Istvánné. Hanem az, hogy nem fizetik meg a munkánkat. Konyhalányi besorolásban dolgozunk, de nehéz fizikai munkát végzünk. Segédmunkásokként kellene fizetni bennünket.

Nem fizetség a munkájukért havi 1200—1300 forint, mégis kitarának munkahelyükön ki tiz, ki annál is több éve: becsületből.

Mint a központi konyha törzsgárdájának tagjai. Közülük Majoros Józsefné, Nógrádi Sándornéval, Süli Jó-

zsefnével, és Gyapjas Józsefnével beszélgettem — az ebédelőben. A konyhában ugyanis szinte elviselhetetlen volt az autókklávkából, órási tűzhelyekből, a rajtuk rotyogó hatalmas fizekából áradó hőség — és annyira szűk a hely, hogy két ember is alig tud megállni egymás mellett.

Az asszonyok mégsem a nehéz munkakörülményeiket emlegették elsősorban. Inkább azt, hogy mennyire kevesen becsülik meg a munkájukat.

— Miért kell minket úgy emlegetni; alsókáderek? Nem vagyunk tán cselédjei senkinek?!

— Miért neveznek bennünket konyhalányoknak — még nagymama korunkban is? Úgy érezzük, hogy ez sértő, lekezelő!

Naponta általában 10 órát dolgoznak, még legalább 10 ember kellene, annyi a munkájuk. Rendszerint a családjuk sanyit meg itteni túlhajszoltságukat.

— Nagyon kellene egyetemi bölcsőde és óvoda. A szakszervezet segíthetne abban is, hogy néha üdülni is elmehessünk a családjukkal. Nekünk miért csak tétre adnak beutalót?

— És miért nem támogatja az egyetem lakáskéréseinket? Arra még nem volt példa, hogy közülünk valaki is kapott volna tanácsi lakást.

Arról is beszéltek, hogy nagyon nehezen jutnak el szórakozni, ha néha moziba, vagy színházba mennek, a családjukat „lopják meg”. Több szabad idő kellene, hogy egy kicsit lépést tartsanak a világgal — nagyon igénylik ezt!

Hát van, aki velünk is törődik?

A Bőrgyógyászati Klinika alagsorában levő mosodában meglepődve fogadtak az asszonyok: Hát van, aki velünk is törődik? Szokatlan dolog ez számukra. Ok nem, csak az a fontos mindenkinek, hogy a munka meglegyen. Rengeteg a dolguk. Amíg beszélgettünk, sem hagyták abba, sebesen hajtogatták a garmadába gyűlt vízes és száraz ruhákat. Domonkos Ferencné, Kalapács Józsefné, Fodor Imréné és Stombác Józsefné itt veszélyeztetett munkahelyen dolgozik, elvileg napi hét órát, a gyakorlatban kilencet. Azért, mert szeptember óta áll az egyik mosógépünk. Nincs aki megjavítsa?

— Nincs. A legelemibb megelőző karbantartás sincs. Olyan szerelő se, aki egy csapot megjavítson, ha folyik. A fűtő akkor ad gőzt, amikor kedve tartja. Most pl. rossz az egyik gép fedője, csak emberfeletti erővel lehet kinyitni, balesetveszélyes, de azért dolgozni kell rajta. Mert a napi négy és fél, öt mázsa ruhát ki kell mosnunk...

— Naponta éreztetik velünk, hogy ez egy lenézett munkahely. Még az a szerencse, hogy a kollektíva jó, ha néha mégis kiborulunk, visszük haza a családba a fáradságot és a rosszkedvet...

Nővér „norma”

A nővérek helyzetéről a következőket állapíthatjuk meg:

A nagyobb klinikákon még mindig gyakori a 8—10 üres státusz. A segéd-

(Folytatás

a 3. oldalon.)

A Magyar Biológia Társaság tiszteletbeli tagjává választotta Greguss Pál Kossuth-díjas professzort, a biológiai tudományok doktorát. A hat évtizedes tudományos munkássága megtisztelő elismeréséről szóló díszes oklevelet február 24-én adta át Greguss professzornak a társaság választmányi ülésén dr. Törő Imre akadémikus.

Az olomouci, Palacky egyetem rektorának meghívására orvosegyetemünk láromtagú küldöttsége vett részt február végén a Palacky egyetem újr megnyitásának negyedszázados jubileumi ünnepségein. A küldöttséget dr. Tóth Károly egyetemi tanár, a SZOTE rektora vezette, tagjai dr. Berencsi György egyetemi tanár, az Általános Orvostudományi Kar dékánja és dr. Baksa László adjunktus, az MSZMP orvos-egyetemi bizottságának szervező titkára voltak.

A JATE KISZ Végrehajtó Bizottság képviselőjében Greifswaldban, a testvéregyetem FDJ szervezetével folytatott tárgyalásokat február elején dr. Bernáth Árpád, Perleczky Etelka és Györök Zoltánné, A két egyetem ifjúsági szervezeteinek delegációi úgy döntöttek, hogy mivel az FDJ nem tud megfelelő körülményeket biztosítani hallgatóink nyári greifswaldi építőtáborozásához, 1971. nyarán nem szerveznek építőtábori csereakciót. A tudományos diákköri konferenciákon azonban az idén is kölcsönösen részt vesznek az egyetemek küldöttségei. A tárgyalásokon megállapodtak abban is, hogy az egyetemünkről fél évig Greifswaldban tanuló hallgatóink több közös programot szervezzenek a német egyetemistákkal és fokozottan törekedjenek arra, hogy egymás országát, életét, oktatási rendszerét jobban megismerjék.

A József Attila Diákotthon „bölcsész-részlege” március másodikán megtartotta hagyományos félévi közgyűlését. A bölcsész fiúk kollégiumi gyűlésükön megvitaták a múlt félévben végzett munkájukat, szó esett az új szervezeti és működési szabályzatról és a bölcsész-kollégiumok kapcsolatának kiszélesítéséről is. A második félévi munkaterv megbeszélése után megválasztották a Diákbizottságot, amelynek titkára Horváth Gábor II. éves hallgató lett, tagjai: Abonyi Lajos, Baranyai Zsolt, Boros Gyula, Martsa Sándor és Szigeti Lajos.

A Szegedi Orvostudományi Egyetem KISZ-bizottsága február 25-én este bizottsági ülést tartott az orvosklub nagytermében. Az ülés vendége volt Szűcsné, Szűcs Zsuzsa, a KISZ Központi Bizottság Egyetemi Osztályának vezetője, aki a KISZ KB állásfoglalása, a KISZ-vezetők aktuális társadalmi, politikai tevékenységeiről címmel előadást tartott. Második napirendi pontként a SZOTE KISZ-bizottság 1970/71. évi költségvetési programját és költségvetését tárgyalták meg.

Dr. Petri Gábor egyetemi tanárt, az Orvostudományi Egyetem I. számú Sebészeti Klinikájának igazgatóját a Magyar Orvosok Tudományos Egyesületeinek Szövetsége a közelmúltban a Magyar Sebész-társaság elnökévé választotta.

A neuron, a tudat, az agy és a számítástechnika címmel előadást tartott dr. Csillik Bertalan egyetemi tanár február 22-én a Bartók Béla Művelődési Központban, a TIT Korunk tudománya című sorozata keretében.

Február 26-án látogatást tett a József Attila Tudományegyetemen dr. Polinszky Károly, a művelődésügyi miniszter első helyettese — dr. Király Tibor főosztályvezető, dr. Kanszler Gyula főosztályvezető és dr. Bolla Kálmán osztályvezető kíséretében. A minisztériumi küldöttséget a baráti beszélgetésen dr. Márta Ferenc, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, az egyetem rektora, dr. Papp Ignác, az MSZMP tudományegyetemi bizottságának titkára, dr. Serfőző Lajos oktatási rektorhelyettes és dr. Csákány Béla tudományos rektorhelyettes fogadta.

EGYETEMI BÁL

Dr. Polinszky Károly miniszterhelyettes, a bál diszelnőke engedélyt ad a bál megnyitására

Nyitótánc

(Fotó: Kun Sándor)